

arbejdet prognoser. Da regionplanlægningen i perioden fra 1990 til 2000 var fordelt på fem regionale enheder, drev de fem enheder i fællesskab Hovedstadsregionens Statistikkontor. Lovforslaget forudsætter, at en sådan analyse- og datafunktion videreføres i statsligt regi.

Landsplanredegørelserne vil, jf. forslaget til § 2, stk. 3, omfatte de særlige forhold af betydning for planlægningen i hovedstadsområdet. Regeringen giver heri en vurdering af de overordnede udviklingstendenser og redegør for statens egne dispositioner. Sammen med de regionale udviklingsplaner bidrager det til, at den enkelte kommune får et grundlag for at se sig selv og tilrettelægge kommuneplanlægningen i forhold til en vurdering af udviklingen i området som helhed.

Ad § 5 j, stk. 1

Ad nr. 1

Det forudsættes, at byudvikling og byomdannelse i det indre storbyområde sker på eksisterende byarealer og Ørestad, dvs. arealer som allerede ligger i byzone. Det forudsættes stadig at være muligt at gennemføre mindre justeringer, jf. stk. 4, f.eks. af grænsen mellem land og vand i forbindelse med havneomdannelse. Det indre storbyområde rummer ud over i Ørestad meget store bygemuligheder på arealerne i Københavns Havn samt på andre ældre erhvervsområder og områder, som har været anvendt til offentlige infrastruktur-anlæg og institutioner. Eksempler på arealer er byomdannelsesområderne ved Flintholm station og arealerne ved Tuborg Havn.

Kommuneplanlægningen skal bidrage til at sikre, at byomdannelsesområderne i det indre storbyområde ikke forslummer. Gode rammer for byomdannelse kan samtidig bidrage til at begrænse udlægning af nye arealer til byformål og dermed til at sikre natur og landskabelige kvaliteter i storbyregionen.

Byomdannelsen skal med hensyn til intensiteten af områdernes udnyttelse tage udgangspunkt i områdernes beliggenhed i forhold til den eksisterende og den besluttede infrastruktur, herunder særligt den kollektive trafikbetjening.

Ad nr. 2

I de indre dele af det ydre storbyområde, som grænser op til de regionale grønne kiler, er der ingen muligheder for at øge byzonen, idet arealerne allerede er taget i brug til byformål. Der findes imidlertid en meget stor rummelighed på ældre erhvervsarealer, hvor en omdannelsesproces er i gang. Den kommunale planlægning skal medvirke til, at omdannelsesområ-

derne ikke forslummer. Problemerne findes især i de ældre erhvervsområder i omegnskommunerne, f.eks. på Vestegnen. Arealerne har ikke umiddelbart de samme herlighedsværdier og den samme gode tilgængelighed, som byomdannelsesområderne i centralkommunerne, hvor efterspørgslen efterhånden er god.

I de ydre dele af det ydre storbyområde ligger udviklingsmulighederne dels i forbindelse med kommunernes mulighed for at overføre nye arealer til byzone, dels i forbindelse med omdannelse og fortætning af velbeliggende stationsnære byarealer, som f.eks. omdannelserne ved Lyngby og Glostrup stationer.

Byudvikling og byomdannelsen i det ydre storbyområde skal med hensyn til intensiteten af områdernes udnyttelse tage udgangspunkt i områdernes beliggenhed i forhold til den eksisterende og den besluttede infrastruktur, herunder særligt den kollektive trafikbetjening.

Som i de tre øvrige områdetyper vil de overordnede principper for byudvikling mv. blive konkretiseret i et Landsplandirektiv, jf. stk. 4. Landsplandirektivet udarbejdes efter reglerne i lovforslagets § 22 a. Kommunerne vil ifølge lovforslaget selv kunne bidrage til at omsætte de overordnede principper, herunder lokaliseringstrategierne, i den kommunale planlægning. Lovforslaget indebærer bl.a., at kommunerne, når principperne er overholdt, selv kan udlægge ny byzone i de ydre dele af det ydre storbyområde.

I dag forudsætter ændring af byzonen, at regionplanmyndigheden vedtager nye regionplanretningslinjer, der konkret afgrænser arealudlæg. Det kan kommunerne fremover selv gøre. Hermed øges det kommunale råderum væsentligt i forhold til i dag.

Et andet eksempel er stationsnærhedspolitikken. Det er ikke intentionen, at Landplandirektivet skal detaljstyre, hvorledes stationsnærhedsprincippet omsættes i den konkrete arealplanlægning. Ud fra overordnede hensyn fastlægger Landsplandirektivet principper og kriterier for udpegnings af arealer til byfunktioner af regional betydning. De konkrete udpegnings, afgrænsning af arealer og fastsættelse af anvendelsesbestemmelser sker i kommuneplanlægningen. Kommunerne har udspilsretten.

Ad nr. 3

Fingerbystrukturen indebærer, at områderne mellem byfingrene friholdes for bebyggelse og anlæg til bymæssige formål og fastholdes som grønne kiler og regionale friluftsområder. Denne kvalitet skal fortsat opretholdes. De grønne kiler omfatter både de regionale friluftsområder mellem byfingrene, og tværgæen-